

Szücs Lajos

1932. szeptember 1-én született Gyomán. Alapfokú tanulmányait, az elemi és polgári iskolát is ott végezte. Esztergályos szakmája megszerzése után 1950 júliusától Budapesten dolgozott közlekedési vállalatoknál. 1956 áprilisában, házasságkötésével egy időben jött vissza a megyébe dolgozni, Békéscsabára. 1961-től élt és dolgozott Mezőberényben. Először hat éven keresztül esztergályosként, majd 1968-tól, mezőgazdasági technikai végzettsége megszerzése után a Mezőgépnél üzemvezetőként. 1977 szeptemberétől 13 éven át Mezőberény első számú vezetője, tanácselnök volt. Tösgyökeres mezőberényinek vallotta magát. Városvezető tevékenysége alatt a település dinamikusan fejlődött. Nagymértékű fejlesztések szorgalmazásával és abban való tevételes részvétellel erőteljes lépéseket tett a városias külső és a városi rang eléréseért. Ehhez a tudományos kutatások eredményeit hívta segítségül (MTA), elkészült a nagy visszhangot kiváltó „Mezőberény, a helyét kereső kisváros” tanulmány. Vezetői pályája során befejeződött az ivóvízhálózat teljes kiépítése. A regionális vízműhöz csatlakozással biztonságossá, egészségessé vált a település ivóvízellátása. Kiepült a földgázhálózat, amelynek kényelmi szolgáltatásait ma a város szinte teljes lakossága élvezheti. Utcatársulások formájában elkezdődött az utcák szilárd burkolattal való ellátása. A telefonhálózat is jelentősen bővült. Felépült az Egészségügyi Központ, amely a maga idejében hatalmas előrelépést jelentett a település szakrendszerű egészségügyi ellátásának korszerűsítésében, színvonalának emelésében. Megvalósult az 1. Sz. Általános Iskola Luther téri épületének régen dédelgetett terve, s az építkezéssel együtt elkészült Békés megye első nagyméretű tornaterme. Felépült a városközpont egyik, mára már meghatározó épületévé vált 112 lakás az OTP-vel, a Postával. Szintén felépültek a Hősök útjai, Kölcsey, Liget utcai, Kastélyközi, mezőberényi viszonylatban szinte lakótelepnek számító lakások. Városkép jelentőségű szobrok állítását szorgalmazta. (Petőfi Mezőberényben, Népek Barátsága, La Charogne – A Dög, Bethlen Gábor mellszobra.) A gimnáziumi kollégiumnak megépítése nemcsak az infrastruktúra terén volt jelentős lépés, de a gimnázium további életének, létének is megalapozója volt, hiszen ezzel vált lehetővé a kéttannyelvű képzés beindítása.

Egy város képéhez, az ott élők jó közérzetéhez a külsőségeken túl hozzátartoznak azok a dolgok is, amelyek nem tárgyiasulnak. Az akkori lehetőségek között, a település fejlődését szolgáló jó kapcsolatot ápolt a gazdasági egységek vezetőivel. Segítette a szakemberek letelepedését, a különböző szolgáltatási területek színvonalának emelését. Alapítója volt az 1945 utáni idők első igazán komoly helyi civil szervezetének, a BEM-nek. Támogatta és segítette a mezőberényi gyermekek szlovákiai és más országok béli cseretáborozását. Nagy érdeklődéssel kísérte figyelemmel a Művelődési Központ és a Könyvtár közművelődési tevékenységét, és a helytörténeti gyűjtések eredményeit. Gronau, Münsingen testvérkapcsolatainak bölcsőjénél bábáskodott, de nem fejtette el a Csantavérrel fennálló tűzoltó-kapcsolatot sem. A Mezőberényből elszármazottak százaival tartotta a kapcsolatot határokon innen és túl. Rendszeresen részt vett a szegedi és a budapesti baráti kör rendezvényein. Az Országos Petőfi Társaság elnökségének tagja volt. 1989-ben nagyon sok berényi álmának megvalósulásával, a település várossá avatásával tevékenysége a legmagasabb elismerést nyerte el.

De talán mégsem ez a munkássága legjelentősebb sikere, hanem a mezőberényi emberek szeretete. Hiszen emberségéért, az emberekkel való bánásmódjáért, közvetlenségéért, segítőkészségéért a legtöbben szerették, s ha valamivel, ezzel igazán rászolgált a „Mezőberényért” kitüntetésre.